

РЕШЕНИЕ

№ 6827

гр. София, 12.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в публично заседание на 23.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6590** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на [фирма], представляван от Х. К. Х. срещу ЗАПОВЕД № РД-18-155 от 23.05.2012г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при съществено нарушение на административно-производствените правила и в противоречие на материално-правните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че оспорената заповед е издадена от административния орган без същия да изпълни задължението си да прецени в пълнота фактическата обстановка, касаеща обстоятелството, че обекта представлява строеж и не е преместваем такъв по см. на чл.56 ЗУТ. Жалбоподателят моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени ЗАПОВЕД № РД-18-155 от 23.05.2012г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община, като подробни правни доводи по основателността на жалбата са развити в писмена защита от 27.11.2012г.

Ответникът – Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” в Столична община изразява подробни доводи в писмено становище изх.№ ТК-08-00-168/12.07.2012г. за неоснователност на жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който даде

заключение по основателността на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със ЗАПОВЕД № РД-18-155 от 23.05.2012 г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община, на основание чл. 57а, ал. 3 във вр. с ал. 1, т.1 и т. 2 от ЗУТ, е наредено на [фирма], представляван от Х. К. Х. да премахне незаконосъобразно поставен преместваем обект „павилион”, находящ се в УПИ Х, кв.15, местност [улица]с административен адрес: [населено място], район „Н.-3”, [улица].

Цитираната заповед е издадена във връзка с извършена проверка от служители на район „Н.” - Столична община, в резултат на която е съставен и констативен акт № 21 от 02.05.2012 г. Съгласно този акт е монтиран преместваем обект – „павилион № 4” с размери 6.10м./3.20м., височина около 2.80м. със застроена площ от 19.20 кв.м., от метална конструкция, нетрайно прикрепен към терена върху бетонова подложка и запазен с ел.енергия и вода.

В административната преписка е представено разрешение за поставяне № 140/27.12.2002г., издадено на [фирма] за поставяне на „търговски павилион за пакетирани захарни изделия, кафе и напитки” с площ от 19.20 кв.м. в [населено място], [улица]до бл.332.

Между жалбоподателя [фирма], представляван от Х. К. Х. и Столична община, район „Н.” е бил сключен договор за наем № 8.3.1/19.04.2001г., допълнително споразумение към него от 01.04.2012г., с което се продължава срока на договора за наем до 30.04.2012г.

Жалбоподателят е бил уведомен за образуваното административно производство, като представляващият го Х. К. Х. е присъствал лично на извършения оглед на имота на 02.05.2012г., отказъл е да получи съставения констативен акт и не е подал писмени възражения срещу него.

Във връзка с материалната компетентност на Директора на Дирекция „Общински строителен контрол” е представена Заповед № РД-09-178/19.03.2012г. на Кмета на СТОЛИЧНА ОБЩИНА.

От заключението на приетата в процеса съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице инж.Т. Т. се установяват следните релевантни за предмета на спора факти: Процесният павилион, поставен в УПИ Х от кв.15 с административен адрес: [населено място], [улица] се състои от търговско помещение и тоалетна със застроена площ от 19.52 кв.м. и височина от около 2.80 м. Конструкцията на павилиона е метална и се състои от носещи колони и греди от винкел и U профили. Носещите метални колони са замонолитени в бетонова площадка, а покривът е от метални форми, монтирани върху хоризонтални носещи греди и е монтирана профилна ламарина. На част от фасадата са поставени леки етернитови панели тип „сандвич” с положена пръскана външна мазилка, а друга част от фасадата е с дървени плоскости. Вътрешното състояние на павилиона е следното: под- бетонова площадка с разположена върху нея теракотна настилка, стени- дървени плоскости и етернитови панели, таван-дървени плоскости, като обекта е запазен с ел.енергия и вода.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от активно процесуално-правно легитимирана страна и в срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът приема, за категорично установено по делото, че обектът, предмет на разпореденото премахване с обжалваната заповед, е от категорията на преместваемите обекти за търговска и друга дейност по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ. Съдът не споделя твърдението на жалбоподателя, че обекта представлява строеж по см. на § 5 т.38 ДР на ЗУТ, като се позовава изцяло на становището на вещото лице, че павилиона не е трайно прикрепен към терена, възможно е да бъде демонтиран и съответно преместен с кран, без да се разруши неговата цялост. Според експертното изследване процесният обект не притежава техническите характеристики на монолитно строителство, не представлява сграда, постройка, пристройка или надстройка и не може да бъде определен като строеж съгласно дефиницията по § 5 т.38 от ДР на ЗУТ. Фактическите констатации на проверяващия орган, че павилиона е нетрайно положен върху недвижимия имот не бяха оборени в съдебния процес от жалбоподателя, като възраженията му в обратния смисъл не са подкрепени от никакви писмени доказателства. В конкретния случай се касае до преместваем обект „павилион № 4” в [населено място], [улица], поставянето на който е под разрешителен режим, съгласно нормата на чл. 56, ал. 2 от ЗУТ и именно по този ред е било издадено разрешение № 140/27.12.2002г. В цитираната разпоредба законодателят изрично е предвидил за преместваемите обекти да се издава разрешение за поставяне по ред, установен с наредба на общинския съвет, като в случаите когато същите се поставят върху държавни и общински имоти е необходимо това да става и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината.

От приетите по делото доказателства се установява, че към момента на издаването на обжалваната заповед жалбоподателят е притежавал изискуемото по закон разрешение за поставяне на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал. 1 от ЗУТ-разрешение № 140/27.12.2002г., издадено от Главен архитект на СО, район „Н.". Терена, върху който е разположен павилиона- УПИ Х от кв.15, местност [улица] е частна общинска собственост, видно от приложения в административната преписка акт за общинска собственост № 933/20.11.2000г., като липсва схема, одобрена от Главния архитект на Столична община, район „Н.". В настоящото производство от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани доказателства в тази насока, както и не беше представен и действащ към 23.05.2012г. договор за наем на общинския терен, находящ се в [населено място], [улица] върху, който се намира процесния обект в съответствие с изискването на чл. 56, ал. 5 от ЗУТ. Сключеният между страните договор за наем № 8.3.1/19.04.2001г. е със срок на действие-3 години, считано от 01.05.2001г., а с представеното допълнително споразумение към него от 01.04.2012г. срокът на договора за наем е удължен до 30.04.2012г. Разрешението за поставяне на преместваеми обекти в чужди поземлени имоти се издава въз основа на изрично писмено съгласие от собственика на поземления имот или писмен договор за наем на имота. Към момента на постановяване на атакувания административен акт-23.05.2012г., към който съгласно нормата на чл.142 ал.1 АПК се преценява неговата материална законосъобразност, между жалбоподателят [фирма], представляван от Х. К. Х. и СТОЛИЧНА ОБЩИНА не съществува валидно наемно правоотношение за терена с площ от 20 кв.м., върху който е поставен павилиона, както правилно е приел

и констатирал ответния административен орган.

Оспорената ЗАПОВЕД № РД-18-155 от 23.05.2012г. е издадена от материално компетентен административен орган при надлежно делегиране на функции от Кмета на Столична община по см. на §1 ал.3 от ДР на ЗУТ, в предписаната от закона форма и при спазване на административната процедура. Видно от приложения по делото констативен акт от 02.05.2012 г., в съответствие с изискването на чл. 57а, ал. 2 от ЗУТ, е извършена нарочна проверка от съответните служители в район „Н.” на Столична община в резултат на която е издаден и акта със съответните констатации. Самият констативен акт изрично е посочен в обжалваната заповед, с което констатациите по него са приобщени, като фактически мотиви на заповедта. Правилно административният орган е приел, че са налице визираните в чл. 57а, ал. 1, т.2 от ЗУТ във вр.чл.56 ал.2 и ал.5 ЗУТ предпоставки за премахване на процесния „павилион № 4”. Съдът приема, за незаконосъобразен правния извод на ответника, квалифицирал спорното правоотношение по чл.57а ал.1 т.1, предл.1 ЗУТ, тъй като жалбоподателят доказва в процеса, че е притежавал към 23.05.2012г. издадено разрешение за поставяне на търговски обект № 140/27.12.2002г. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест по см. на чл.170 ал.1 АПК ответната страна установи съществуването на второто фактическо основание, което е посочила в акта и изпълнението на законовите предпоставки по чл.57а ал.1 т.2 ЗУТ, а именно: отпаднало правно основание за държането на терена, частна общинска собственост и настъпващите от това правни последици за премахване на преместваемия обект. Облигационно-правната обвързаност между страните по наемното правоотношение е преустановена, считано от 01.05.2012г., защото договора за наем е прекратен на основание по чл.13 ал.1 т.1 от него във вр. чл.20а ЗЗД. По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена. Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, 22 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представляван от Х. К. Х. със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.”,[жк], [улица] срещу ЗАПОВЕД № РД-18-155 от 23.05.2012г. на Директор на Дирекция „Общински строителен контрол” при Столична община, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

